

Em Ơi Em Nghe Kìa

Em ơi, em nghe kìa / bật ngàn thông Đà Lạt / đang cất cao tiếng hát / mừng ngày mình trở về...

Ngồi xuống đây bờ đê. Ngồi xuống đây, cô Bé! Nói gì đi, nhỏ nhẹ. Nói gì, anh nghe em!

Em nhìn kìa, mông mênh / rừng hoa quỳ đua nở...Tháng cuối năm rục rở / rừng hoa quỳ của em!

Mình đang ngồi ở bên / vườn Bích Câu em ạ...Nhành liễu rung rinh lá / tóc em rung rinh bay...

Hồ Xuân Hương nước đầy / sau mùa mưa trong vắt...giống như là màu mắt...của em, chỉ của em!

Em hãy ngược mắt lên / cho anh hôn sống mũi / cho anh hôn ngực núi / vì em mà phập phồng...

Xưa, có đôi vợ chồng / duyên Bích Câu kỳ ngộ / hai người đó mắc nợ / tiếng thông bật ngàn reo...

*

Em ơi em Tình Yêu / đừng đi tìm định nghĩa / mà hãy nhìn bụi mía / nghe véo von chim lau...

Mình có muôn ngày sau / nối muôn ngày kiếp trước...anh yêu em từ gót / đến từng sợi góc mai...

Anh hôn em, hôn hoài! Chao ôi cái sống mũi! Cléopâtre, ai nói: nàng là nhất thế gian...

Anh đang nói với nàng, này người yêu, cô bé, em là hoa là lệ, em, một em diễm kiều!

Bật ngàn thông đang reo! Bật ngàn thông đang reo...nhớ tiếng còi xe lửa / hú vang trong rừng rú...

Bây giờ đâu hả em? Hãy ngược cái mặt lên / cho anh hôn sống mũi...Kìa, con nai lúi húi...

Tại vì em đấy thôi! Ai biểu em hé môi / thắm tươi hoa hồng trắng, thắm tươi trời xanh nắng!

Tất cả rồi chìm lắng...em hát đi Tình Xa! Em hát đi Tình Xa...Con chim xanh bay qua...

Ôi yêu sao Đà Lạt! Ngàn thông xanh bát ngát / phấn thông vàng bao la...Em hát đi Tình Xa...

Trần Văn Lệ

